

Hồi 25

Hàn sơn thánh mẫu

Nghe người kia cảnh cáo Lâm Đoàn Nghĩa biết trong sảnh tập trung rất nhiều cao thủ lợi hại, định gọi ba thiếu nữ lùi ra thì năm lão nhân ngồi ở bàn thứ hai nhất loạt phát chuông.

Một luồng chuông phong cực kỳ uy mãnh cuốn cả bốn người ra giữa quảng trường.

Đồng thời năm lão nhân và tám trung niên phụ nhân cùng lao ra như một cơn lốc vây lấy bốn người.

Lâm Đoàn Nghĩa nhìn năm lão nhân hỏi:

- Các người là Bằng Nguyên Ngũ Tử?

Một lão nhân mặt đỏ như táo chín cười hắc hắc đáp:

- Không sai. Bậy giờ người biết thì đã quá muộn, nhưng ít ra khi tới Diêm La Điện còn biết mà báo cho Viêm Vương lão ngũ biết chết về tay ai.

Một trung niên phụ nhân tiếp lời:

- Còn phải xưng danh Thiên Ma Bát Cơ nữa chúng ta nữa.

Tống Ngọc Thu nghe nói Thiên Ma Bát Cơ liền lên tiếng cảnh báo:

- Hãy cẩn thận với Luyện Tiên trận của bọn quái nữ này.

Hồng Phong Nương Tử nói:

- Luyện Tiên trận cũng không sợ.

Dứt lời nhằm phụ nhân vừa nói đánh ra một chuông.

Phụ nhân lướt mình tránh sang hỏi:

- Người là đệ tử của Tâm Ba Sa Nữ?

Đánh một chiêu không trúng Hồng Phong Nương Tử quát:

- Chớ nhiều lời. Lại tiếp một chiêu nữa.

Phụ nhân lại tránh đi cười nói:

- Người mới học Ngũ Long Thấp Bát Biến mấy hôm mà đã múa rìu qua mắt thợ. Hãy rút kiếm ra.

Tống Ngọc Thu kêu lên:

- Thị là Ngọc Tiêu Truy Hồn Đổng Diệp Hoa, cầm đầu Thiên Ma Bát Cơ đấy. Cẩn thận cây ngọc tiêu của thị.

Thái Vân quát:

- Ngọc tiêu ngọc địch gì cũng bắt chấp.

Lại nhằm phụ nhân đánh ra một chuồng nữa.

Ngọc Tiêu Truy Hồn Đổng Diệp Hoa cười khanh khách nói:

- Thất Thái Thần Công của người cũng chỉ luyện được bốn năm thành hoá hầu thôi, làm gì được lão nương?

Nữ nhân đó quả thật lợi hại.

Lâm Đoàn Nghĩa thấy Hồng Phong Nương Tử và Thái Vân mới đánh ra một chiêu mà đối phương đã biết ngay lộ số, lòng thầm kinh hãi.

Ngọc Tiêu Truy Hồn Đổng Diệp Hoa quay ra hỏi bảy tên đồng bọn:

- Vị muội muội nào xuất thủ bắt nha đầu này?

Hồng Phong Nương Tử lập tức nhảy đến rút kiếm công liền ba chiêu.

Ngọc Tiêu Truy Hồn Đổng Diệp Hoa thấy đối phương đã dùng binh khí cũng rút ra một cây ngọc tiêu dài gần hai thước.

Bảy nữ nhân còn lại cũng xuất binh khí vây lấy Lâm Đoàn Nghĩa và ba thiếu nữ.

Lão nhân mặt đỏ như táo chín trong Băng Nguyên Ngũ Tử cười hắc hắc nói:

- Luyện Tiên trận cứ vây sát bọn tiểu tặc này đi, để bọn lão phu giúp Mã lão nhị một tay.

Dứt lời dẫn bốn tên huynh đệ lao ra ngoài bảo.

Ngọc Tiêu Truy Hồn Đổng Diệp Hoa nói:

- Các người sẽ bị chết trong Luyện Tiên trận xương cốt vô tán.

Dứt lời phát cây ngọc tiêu.

Luyện Tiên trận lập tức phát động, chỉ thấy nhân ảnh chờn vờn nhìn hoa cả mắt không phân biệt được người, nhưng âm thanh ma quái cũng vang lên nghe thật kinh hồn táng đờm.

Lâm Đoàn Nghĩa vung tay nhằm những nhân ảnh thấp thoáng, Ngũ Hành Kim Kiếm và Minh Phủ Kim Tiền cùng phát.

Nhưng Luyện Tiên trận vẫn không tư hào suy suyển.

Lâm Đoàn Nghĩa thấy không đả thương được địch nhân đành thu kiếm tiền về.

Hồng Phong Nương Tử nói:

- Nghĩa lang để thiếp thử xem.

Dứt lời vung kiếm phát một chiêu Kim Vụ Long Hiền nhằm cây ngọc tiêu của Ngọc Tiêu Truy Hồn Đổng Diệp Hoa đánh sang.

Kể cũng lạ, Ngũ Hành Kim Kiếm và Minh Phủ Kim Tiền là vật chí bảo võ lâm, cao thủ hắc bạch lưỡng đạo ai nghe nói đến đều kinh hồn táng đờm nhưng lại không làm gì được Luyện Tiên trận.

Trái lại với thanh Liệt Hồng kiếm chỉ một chiêu đã buộc Ngọc Tiêu Truy Hồn Đổng Diệp Hoa phải thu chiêu về.

Luyện Tiên trận lập tức đình chỉ.

Lâm Đoàn Nghĩa và ba thiếu nữ thừa cơ phản kích, mỗi người xuất hết bản lĩnh sớ học nhằm Thiên Ma Bát Cơ tấn công.

Luyện Tiên trận bị phá Thiên Ma Bát Cơ trở nên rối loạn. Lúc đó tám tên hắc y hán tử nhẩy vào quát:

- Bọn tiểu yêu chó ngông cuồng.

Dứt lời phát chưởng trợ giúp tám phụ nhân.

Tống Ngọc Thu thấy đối phương phát chưởng mang theo hàn khí liền vung chưởng đánh chặn nói:

- Thì ra bọn này là người của Long Tôn.

Lâm Đoàn Nghĩa nghe nói mới sực nhớ đến câu lão nhân nấp ngoài tường viện cảnh báo mình: 'tám tặc nhân của Long tôn và Băng Nguyên Ngũ Tử'...

Lúc thù bốc cao chàng nghiêng răng nói:

- Giết.

Lời dứt phát chuông.

Vang lên một tiếng rú thảm một tên hắc y hán tử bị trúng chuông bắn đi xa bốn năm trượng rơi xuống chết ngay.

Tống Ngọc Thu nói:

- Nhường cho thiệp vài tên.

Vừa nói vung bảo kiếm tấn công như vũ bão.

Hồng Phong Nương Tử và Thái Vân có Liệt Hồng kiếm khắc chế ngọc tiêu của Ngọc Tiêu Truy Hồn Đồng Diệp Hoa, hai người đấu với Thiên Ma Bát Cơ không phân thắng phụ.

Bọn tám tên Long tôn gặp phải hai vị sát tinh chỉ một lúc sau bị tử thương thêm một tên nữa.

Giữa lúc hỗn chiến Lâm Đoàn Nghĩa bị bốn năm tên địch vây công, liền dùng kim kiếm phóng ra.

Nào ngờ thanh kiếm thoát khỏi tay bay thẳng lên mái nhà biến mất.

Lâm Đoàn Nghĩa kinh dị nghĩ thầm:

- Chẳng lẽ trên mái nhà còn có cao nhân?

Ngay lúc ấy trên mái nhà vang lên tiếng quát:

- Dừng tay.

Thanh âm phát ra với nội lực rất lớn khiến mọi người chấn động cả màng tai, đều kinh hãi lùi lại.

Trường đấu lập tức đình chỉ.

Tiếp đó ba nhân ảnh từ nóc sảnh đáp xuống hiện trường.

Mọi người nhìn lại thấy một trung niên phụ nhân đứng trên một chiếc bệ che lọng vàng nghêu nghêu, xung quanh cấm tinh kỳ phấp phới trông rất khí phái, sau cùng có một thanh y thiếu nữ cầm ô đứng hầu và một hồng y thiếu nữ chỉ mới mười bốn mười lăm tuổi.

Lâm Đoàn Nghĩa nhìn trung niên phụ nhân đứng trên bệ bằng vải hồng điều nằm lơ lửng cách mặt đất ba thước, trong lòng lập tức chấn động.

Thân pháp Bình Địa Đẳng Không đó trên giang hồ xưa nay hiếm thấy, đủ thấy võ công của đối phương đã tới mức xuất thần nhập hoá.

Phải một lúc sau chàng mới trấn định lại lên tiếng hỏi:

- Phương giá là ai?

Trung niên phụ nhân đứng trên bệ đáp:

- Thánh Mẫu giá lâm, ai dám vô lễ?

Lâm Đoàn Nghĩa ngạc nhiên nghĩ thầm:

- Lại còn Thánh Mẫu nào nữa? Theo mình biết thì Cửu U Quỷ Mẫu là mẫu thân của Tuyết Phong Tam Lão tự xưng Hàn Sơn Thánh Mẫu. Nhưng Cửu U Quỷ Mẫu đã bị mình giết chết bằng chứng là đã lấy Thánh Mẫu lệnh trao cơ hội Mã Minh Châu, sao bây giờ lại có người tự xưng Thánh Mẫu?

Nhưng nghĩ lại nữ nhân mà chàng vừa giết hôm trước võ công cũng tầm thường, còn trung niên phụ nhân này vừa xuất thủ đã đoạt mất Ngũ Hành Kim Kiếm của chàng, ngoài công phu Bình Địa Đẳng Không đủ thấy võ công của bà ta đã xuất thần nhập hoá, xem ra đây chính là Hàn Sơn Thánh Mẫu không sai.

Tống Ngọc Thu cười hỏi:

- Trong Ngạo La Bảo của các người có bao nhiêu Thánh Mẫu?

Thiếu nữ cầm ô quát:

- Nói bậy? Làm sao lại có mấy Thánh Mẫu được?

Trung niên phụ nhân kẹp thanh kim kiếm bằng hai ngón tay nhìn Lâm Đoàn Nghĩa nói:

- Người là Lâm Đoàn Nghĩa môn hạ của Phương Bất Bình?

Lâm Đoàn Nghĩa gật đầu:

- Không sai.

- Vì sao người lại tới đây hành hung?

Lâm Đoàn Nghĩa ngạo nghễ đáp:

- Chính các người mới là kẻ hành hung trước. Lâm mỗ chỉ...

Thiếu nữ cầm ô ngắt lời:

- Trước mặt Thánh Mẫu người sao dám xưng hô ngông cuồng như thế?

Lâm Đoàn Nghĩa quát lại:

- Thánh Mẫu chỉ là chủ nhân của Ngạo La Bảo các người có quan hệ gì đến Lâm mỗ?

Thiên Ma Bát Cơ lại xông tới vậy lấy Lâm Đoàn Nghĩa và đồng bọn của chàng.

Hồng Phong Nương Tử nói:

- Nghĩa lang, nghe nói lệnh sư bị yêu nữ này làm hại, phải báo thù mới được.

Lâm Đoàn Nghĩa liền nhớ lại câu sư mệnh 'chỉ phòng Hàn Sơn Hữu' đã ăn sâu trong tâm trí chàng.

Vị xung là Thánh Mẫu mặt hơi biến sắc nhìn Hồng Phong Nương Tử quá lên:

- Ngươi là người của Long tôn sao dám ngậm máu phun người?

Lâm Đoàn Nghĩa cao giọng hỏi:

- Đúng phương giá là Hàn Sơn Thánh Mẫu?

- Không sai.

Lâm Đoàn Nghĩa chất vấn:

- Tiên sư có di mệnh lại một câu rằng 'chỉ phòng Hàn Sơn hữu', nếu phương giá không hãm hại tiên sư thì tại sao lại có câu đó?

Cửu U Quỷ Mẫu mặt tái đi nhưng vẫn giữ giọng bình tĩnh nói:

- Bây giờ ngươi nghe sư mệnh hay nghe lời của nha đầu kia?

Lâm Đoàn Nghĩa đáp:

- Cả hai không có gì khác biệt.

Cửu U Quỷ Mẫu chợt rít lên:

- Tiệp nhân đáng chết?

Lâm Đoàn Nghĩa quát:

- Ngươi chủ ai?

Dứt lời vung tay phát ra cả mười đồng Minh Phủ Kim Tiền.

Thiên Ma Bát Cơ tuy vây lấy chàng nhưng Lâm Đoàn Nghĩa xuất thủ quá đột ngột nên không kịp đề phòng.

Mười đồng Minh Phủ Kim Tiền bay thẳng tới Cửu U Quỷ Mẫu.

Bà ta chỉ nhếch môi cười nhạt, đưa tay ra chộp lấy nhưng vừa chạm phải chợt la lên một tiếng kinh hãi, phát hiện thân ảnh lúi bẩy tám trượng.

Chiếc bệ và lọng che bị xé rách toạt tả, cờ phướn bay tán loạn, chiếc ô do thanh y thiếu nữ cầm cũng gục đổ xuống trông rất thảm hại.

Thanh y thiếu nữ chỉ kịp rú lên một tiếng gục xuống chết trong vũng máu.

Thiên Ma Bát Cơ cũng gằm lên vung binh khí lao vào tấn công.

Lâm Đoàn Nghĩa thu Minh Phủ Kim Tiền về chống đỡ.

Cửu U Quỷ Mẫu chợt quát lên:

- Dừng tay.

Thiên Ma Bát Cơ rậm rập nghe lệnh lùi cả lại.

Cửu U Quỷ Mẫu nhìn Lâm Đoàn Nghĩa nói:

- Thứ kim tiền người vừa phát nhất đại nhất định là do Phương Bất Bình tự chế, bốn Thánh Mẫu nhất thời sơ suất nên bị mắc lừa người. Bây giờ hãy tới đây xem người có đấu nổi ta mười chiêu không?

Lâm Đoàn Nghĩa ngạo nghễ đáp:

- Nếu đấu nổi trăm chiêu thì sao?

Cửu U Quỷ Mẫu chưa kịp trả lời thì chợt thấy Mã Minh Thạch chạy vào tay cấp một người.

Băng Nguyên Ngũ Tử chạy theo sau tên nào cũng lộ vẻ hớn hở.

Lâm Đoàn Nghĩa kinh hãi nghĩ thầm:

- Chẳng lẽ người vừa báo tin cho mình đã bị bắt?

Cửu U Quỷ Mẫu cao giọng hỏi:

- Đại ca người sao thế?

Bấy giờ Mã Minh Thạch mới nhìn xuống người bị cấp dưới nách, sự hồ hởi biến mất thay vào đó là nỗi kinh hoàng tột độ.

Một lúc sau hắn mới run giọng nói:

- Làm sao tặc nhân đó lại biến thành đại ca được chứ?

Lâm Đoàn Nghĩa cũng nhìn ra người bị bắt chính là Mã Minh Tích trong lòng rất lấy làm kỳ quái.

Chẳng riêng gì Lâm Đoàn Nghĩa mà cả ba thiếu nữ và bọn Long tôn, Thiên Ma Bát Cơ đều hết sức ngạc nhiên.

Thứ nhất làm sao mà Mã Minh Thạch bắt nhầm đại ca mình?

Thứ hai Mã Minh Tích cho dù võ công không bằng nhị đệ nhưng không dễ chỉ một vài chiêu đã bị bắt, làm sao huynh đệ động thủ mà huynh đệ không nhận ra nhau?

Cửu U Quỷ Mẫu nhíu mày hỏi:

- Minh Thạch, làm sao mà ngươi lại sơ suất như vậy?

Dứt lời nhằm Mã Minh Tích điểm ra một chỉ hư không. Lão này rên lên một tiếng tỉnh lại nháy xuống đất.

Thấy thủ pháp cách không điểm huyết của bà ta thần diệu như vậy Lâm Đoàn Nghĩa thốt lên thán phục:

- Hảo.

Cửu U Quỷ Mẫu hỏi:

- Cái gì hảo?

Hồng Phong Nương Tử hừ một tiếng rủa:

- Thật là đồ vô sỉ.

Cửu U Quỷ Mẫu mặt hiện sát cơ, rít lên:

- Ngươi chửi ai?

Hồng Phong Nương Tử giậm giậm:

- Chửi loại vô sỉ ngươi, đã quá trăm tuổi rồi mà còn lẳng lơ quyến rũ thiếu niên.

Cửu U Quỷ Mẫu quay lại bảo hồng y thiếu nữ:

- Mã Như Trận, bắt lấy tiện tỳ đó cho ta.

Hồng Phong Nương Tử rút kiếm ra nói:

- Kẻ nào muốn chết thì cứ xông vào.

Thiếu nữ có tên Mã Như Trận hét lên một tiếng chói tai, vung trường kiếm lao vào Hồng Phong Nương Tử.

Tống Ngọc Thu nhảy ra chặn lại nói:

- Ngươi trước hết đấu với ta vài chiêu đã.

Bọn Thiên Ma Bát Cơ chuyển sang vây lấy Hồng Phong Nương Tử và Thái Vân.

Lâm Đoàn Nghĩa thấy địch đông người nghĩ rằng nếu không tiêu diệt bớt thì muốn thoát thân sẽ khó liền quát to một tiếng vung Minh Phủ Kim Tiền bắn ra.

Ánh kim quang loé sáng tiếng rú thảm vang lên.

Hai trong số Thiên Ma Bát Cơ bị Minh Phủ Kim Tiền đâm thủng yết hầu gục xuống chết tốt.

Cửu U Quỷ Mẫu sấn tới một bước rít lên:

- Lâm Đoàn Nghĩa ngươi giết tỳ nữ của ta, cả người của Long môn và Thiên Ma Bát Cơ cũng bị độc thủ, tội không thể dung tha. Vì nể tình ngày xưa ta với sư phụ ngươi cho phép ngươi chọn hình thức chết.

Lâm Đoàn Nghĩa cười nhạt đáp:

- Yêu nữ chó nguy hiểm. Ngươi có mối giao tình với tiền sư hay là kẻ hãm hại lão nhân gia?

Cửu U Quỷ Mẫu hỏi:

- Ta hại sư phụ ngươi thế nào hãy nói xem?

- Ngươi hại danh tiết của lão nhân gia.

Lâm Đoàn Nghĩa vốn không biết Cửu U Quỷ Mẫu hãm hại Phương Bất Bình như thế nào nhưng tin rằng võ nghệ của Cửu U Quỷ Mẫu không thắng nổi ân sư. Ngoài tính mạng thì đối với người giang hồ danh tiết là quan trọng nhất, vì vậy mà chàng trả lời câu đó.

Vừa nghe xong Cửu U Quỷ Mẫu cười nhạt nói:

- Sư phụ ngươi là kẻ loạn luân thông dâm với nữ nhi của mình nên bị người trong giang hồ phỉ nhổ làm sao lại nói là ta hãm hại chứ?

Lâm Đoàn Nghĩa nghe nói chợt nhớ lại lời của Thần Châu Nhất Cái Hoa Hoằng trước đây, mắt bỗng tối sầm suýt ngất đi.

Cửu U Quỷ Mẫu cười khanh khách nói:

- Thế nào? Ngươi là truyền nhân của hắn đương nhiên biết lời ta là thật, không sai chứ?

Thái Vân hừ một tiếng nói:

- Cho dù ngươi nói thế nào thì Phương lão tiền bối vẫn là người bị yêu phụ ngươi hãm hại.

Cửu U Quỷ Mẫu trừng mắt quát:

- Tiện tỳ ngươi đừng ngậm máu phun người, nếu không nêu ra được chứng cứ bốn Thánh Mẫu sẽ đánh nát thân ngươi.

Thái Vân nói:

- Người thừa lúc Phương tiền bối không đề phòng đã dùng Tuyệt Âm Thủ đả thương Phương Mạnh Quân tiền bối, để cứu sống nữ nhi Phương lão tiền bối bất đắc dĩ phải làm hạ sách đó.

Lâm Đoàn Nghĩa nghe câu đó cả người chấn động, lập tức hiểu ra nguyên nhân.

Không sai đó là cách giải thích duy nhất.

Nàng vừa nói xong chợt từ xa vang lên tiếng của người lúc trước:

- Quả đó là chuyện hoang đường nhưng lại là sự thực.

Băng Nguyên Ngũ Tử Mã Minh Tích và Mã Minh Thạch cùng quát vang đồng thời lao về hướng đó...

Hiểu ra sự thực lửa hận bốc lên ngàn ngọn chày một bước tới trước mặt Cửu U Quỷ Mẫu rít lên:

- Yêu nghiệt ngươi còn có gì nói nữa không?

Cửu U Quỷ Mẫu cười nhạt nói:

- Đó là các người suy đoán đầu thế coi là sự thực được?

Lâm Đoàn Nghĩa gằng giọng:

- Bây giờ ngươi có biện bạch vô ích, nộp mạng.

Ba thiếu nữ cùng quát vang lao vào đối thủ.

Hồng Phong Nương Tử và Thái Vân đấu với sáu tên còn lại trong Thiên Ma Bát Cơ, Lâm Đoàn Nghĩa đấu với Cửu U Quỷ Mẫu còn Tống Ngọc Thu đối phó với sáu tên còn sống trong Long tôn.

Giọng của người bí ẩn bên ngoài lại vang vào:

- Võ nghệ còn chưa học xong đã dẫn thân vào chỗ chết, nếu không dùng được những thứ đoạt được trước đây thì sớm muộn gì cũng vong mạng thôi.

Giọng người kia như chuông gõ vào tai làm toàn trường kinh hãi lùi lại.

Lâm Đoàn Nghĩa nghĩ thầm:

- Nhất định nhân vật bí ẩn đó đang nhắc nhở mình... chính vị bạch y thiếu nữ cứu mình khỏi tay Mã Mỹ Trận cũng bảo mình tìm đến vị ngư ông để học thành võ công của sư môn...

Hiện giờ võ công của mình chưa thắng được Cửu U Quỷ Mẫu, ba vị thư muội cũng khó thắng nổi mười hai nam nữ kia huống gì Băng Nguyên Ngũ Tử và Mã gia huynh đệ quay vào nữa thì sao?

Chi bằng tạm thời rút lui, quân tử báo thù ba năm chưa muộn...

Chàng liền lao sang bọn cao thủ Long tôn đang vây đánh Tống Ngọc Thu vung Minh Phủ Kim Tiền lên quát:

- Các thư rút lui.

Dứt lời ánh kim quang loé lên.

Hai tên bị thương nhảy khỏi vòng đấu, bọn bốn tên còn lại hoảng hốt nhảy lui.

Lâm Đoàn Nghĩa thu Minh Phủ Kim Tiền công vào Thiên Ma Bát Cơ.

Chỉ nghe một loạt tiếng loảng xoảng vang lên trừ cây ngọc tiêu của Ngọc Tiêu Truy Hồn Đổng Diệp Hoa năm tên còn lại đều bị đánh bay mất binh khí.

Cửu U Quỷ Mẫu mặt biến sắc quát lên:

- Lùi lại.

Đồng thời xuất một chưởng nhằm vào Lâm Đoàn Nghĩa.

Lâm Đoàn Nghĩa xuất chưởng tiếp chiêu:

- Bình.

Sau tiếng nổ rền như sấm cả hai đều bị chấn lùi ba bước.

Lâm Đoàn Nghĩa giữ thân trầm ổn lại quát:

- Các vị thư đi thôi.

Ba người tung mình ra khỏi tường viện.

Lâm Đoàn Nghĩa ôm quyền nói:

- Lâm mỗ với Tuyết Phong phái xưa nay vô cừ vô oán còn mối oan của tiền sư thực giả thế nào Lâm mỗ sẽ tra cứu thêm. Còn nếu tôn giá vẫn tiếp tục cấu kết với Long Tụ Thập Tam Tôn thì đừng trách lâm mỗ chen tay vào. Bây giờ xin cáo từ.

Dứt lời lao mình đuổi theo bọn Hồng Phong Nương Tử.

Cửu U Quỷ Mẫu tuy biết đối phương không thắng được mình, trong lúc đó Ngạo La Bảo còn thắng thế nhưng bà ta lại kiêng kỵ người bí mật chỉ điểm bên ngoài, nhất định thân thủ rất cao cường nên ngăn không cho đồng bọn truy sát, chỉ nói với theo:

- Cuồng đồ biết thức thời mà chạy là tốt. Nếu lần sau còn dám tới đây làm náo thì bốn Thánh Mẫu sẽ không để cho chạy đi dễ dàng như vậy đâu.

Từ xa vọng lại một tràng cười của Lâm Đoàn Nghĩa.

- o O o -

<http://www.nhanmonquan.com>